

РЕШЕНИЕ

№ 271

гр. Перник, 26 март 2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и седми февруари две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията **адм. дело №1370** по описа за **2013** г. на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител.

Образувано е по жалба от **М.П.М.***** срещу заповед № ЧР-630/14.10.2013 г. на Областен управител на Област Перник, с която е прекратено служебното ѝ правоотношение за заеманата от нея длъжност Директор на дирекция "Административно-правно обслужване финанси и управление на собствеността" /АПОФУС/.

Към това производство е присъединена и жалбата на М.М.*** срещу заповед №ЧР-666/11.11.2013 г. на Областен управител на Област Перник, с която на основание чл.62, ал.2 от АПК е допусната поправка на явна фактическа грешка в заповедта за прекратяване на служебното правоотношение.

В първоначалната жалба се поддържа, че актът е неправилен и незаконосъобразен, поради допуснати съществени нарушения на материалния закон и административно производствените правила. Искане се отмяната на заповедта, в едно с произтичащите от това последици, както и жалбоподателката бъде възстановена на заеманата от нея държавна служба. При оспорването на заповедта за поправка на ЯФГ се излагат твърдения, че не са налице основания същата да бъде издадена при висящ спор за законосъобразност на основания административен акт и се иска отмяната ѝ.

Ответникът – Областен управител на Област Перник – изразява становище за неоснователност на жалбите. Административният акт, с който е прекратено служебното правоотношение е законосъобразен, издаден в съответствие с материалния закон, при спазване на административно производствените правила за издаването му и в съответствие с целта на закона.

Неоснователни според процесуалния представител на ответника са и твърденията за незаконосъобразност на заповед № ЧР-666/11.11.2013 г. на Областния управител на област Перник. Няма пречка при констатирана грешка при посочването на придобития от държавния служител ранг, същата да бъде коригирана по реда на чл.62, ал.2 от АПК.

Административен съд -Перник, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорения административен акт по чл. 146 от АПК, приема за установено следното:

М.П.М.*** е била държавен служител в областна администрация гр.Перник. Заемала е длъжността Директор на Дирекция „Административно правно обслужване, финанси и управление на собствеността“/АПОФУС/. Със Заповед №ЧР-630 от 14.10.2013 г. на Областния управител на Област Перник е прекратено служебното ѝ правоотношение.

Като основание за прекратяване на служебното правоотношение е посочен чл. 107а от Закона за държавния служител. На 09.10.2013 г. до М.М.*** е направено предложение, по силата на което да бъде прекратено съществуващото между страните служебно правоотношение, срещу изплащане на 4-кратния размер на последната получена месечна основна работна заплата. Предложението е връчено на държавния служител на 09.10.2013 г., видно от отбелязването върху него. С писмо изх.№ 32-00-177/1/ от 11.10.2013 г. то е прието от държавния служител. По делото е приложен и разходен касов ордер от 14.10.2013 г., от който е видно, че заедно с прекратяване на служебното правоотношение е изплатено и предложеното обезщетение. Между страните не се спори относно факта на плащане, както и относно размера на полученото обезщетение.

След връчване на атакуваната заповед за прекратяване на служебното правоотношение, органът по назначаване служебно и на основание чл.62, ал.2 от АПК е издал заповед №ЧР-666 от 11.11.2013 г. за поправка на очевидна фактическа грешка. Според мотивите на заповедта за поправка неправилно при прекратяване на служебното правоотношение е посочен ранга на жалбоподателката като „IV младши“. Към 14.10.2013 г., М.М.*** като Директор на Дирекция „АПОФУС“ е била с ранг „III младши“. Актът, с който се поправя допуснатата грешка е връчен по надлежния ред на лицето. В законовия срок е постъпила жалба и срещу заповед № ЧР-666 от 11.11.2013 г., като е образувано адм.д.№1398 по описа на Административен съд гр.Перник за 2013 г. С протоколно определение от 23.01.2014 г. двете дела са съединени за разглеждане в общо производство за процесуална икономия и бързина на производството.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

И двете жалби са подадени в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК, преклузивни срокове, подадени са от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което са процесуално допустими.

По същество, и двете жалби са неоснователни, като съображенията за това са следните:

Спор между страните по отношение на фактите не съществува. Не се спори, че жалбоподателката е заемала длъжността Директор на дирекция "АПОФУС" в Областна администрация гр.Перник. Не се спори също така между страните относно факта на отправяне на предложение за прекратяване на служебното правоотношение на основание чл. 107а от Закона за държавния служител, както и относно факта на приемането на предложението от страна на държавния служител.

Съгласно чл. 107а, ал. 1 от Закона за държавния служител органът по назначаването може да предложи на държавния служител прекратяване на служебното правоотношение срещу обезщетение в размер на не повече от 6-кратния размер на последната получена месечна брутна заплата. В процесния случай до държавния служител е отправено предложение от органа по назначаването за прекратяване на служебното правоотношение при посоченото в същия текст условие. Изразено е съгласие от М.М.*** относно начина на прекратяване на служебното ѝ правоотношение и приетия от нея размер на обезщетение.

Актът за прекратяване на служебното правоотношение отговаря на изискванията по чл. 108, ал. 1, изречение първо от Закона за държавния служител – същият е издаден в писмена форма, съдържа правното основание за прекратяване на служебното

правоотношение – чл. 107а, ал. 1 от Закона за държавния служител, дължимите обезщетения – за неизползван платен годишен отпуск за 2013 г. и разпореждане относно дължимите за възстановяване суми за работно облекло. Посочен е и ранга на служителя-IV младши.

Основен аргумент при оспорването на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е допуснатата от органа по назначаване грешка при посочването на придобития ранг от държавния служител. Действително от административната преписка е видно, че неправилно в заповед № ЧР-630 от 14.10.2013 г. е вписан по нисък ранг от този който е притежавала жалбоподателката. Тази неточност е коригирана със издадена заповед № ЧР-666 от 11.11.2013 г., с която е посочен правилно придобития на държавна служба от М.М.*** ранг-III младши. Не се споделят подробните аргументи на жалбата, че допуснатата грешка е до толкова съществена, че е основание за отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение. Още повече, че същата е коригирана. На основание чл. 62, ал. 2 от АПК, може да бъде поправена допуснатата очевидна фактическа грешка в издаден административен акт. Поправката на заповед № ЧР-630/14.10.2013 г. е извършена при наличие на законовите предпоставки и действително неправилно посочване на ранга на жалбоподателката. Съгласно посочената разпоредба очевидни фактически грешки, допуснати в административния акт, се поправят от органа, който го е издал, и след изтичане на срока за обжалване. Поради това не съществува нормативно ограничение констатираната неточност да бъде отстранена преди влизане в сила на административния акт, докато същият е в процедура по обжалване.

Грешка по смисъла на нормата представлява несъответствието между действителната воля на административния орган и тази, обективирана в акта. Правната теория и практика приема, че това са грешки свързани с пресмятане, грешно изписване на индивидуализиращи белези или обобщено формални грешки при ясно изразено воля на административния орган. Ясно изразената воля на органа по назначаване е за прекратяване на служебното правоотношение. Следователно не се касае за възпроизвеждане на нови факти или грешка при формирането на волята, т. к всички правнозначими обстоятелства, на които се е позовал административният орган, са били установени и възприети от него. Тя не се променя със заповедта за поправка на ЯФГ. В конкретния случай сме изправени пред грешно изписване на придобития ранг от жалбоподателката, като тази грешка няма пречка да бъде поправена. След като по същество не се изменя правоотношението, разпоредено с поправения акт и няма промяна във фактическите обстоятелства, описани в съдържанието му не са налице и основания същият да бъде отменен като незаконосъобразен.

Подробно в жалбата срещу заповед № ЧР-630/14.10.2013 г. на Областния управител на Област Перник се излагат твърдения, че е налице „опорочена воля“ по отношение на приемане на отправеното предложение. По делото се събраха писмени и гласни доказателства, от които е видно, че преди прекратяване на служебното правоотношение между М.М.*** и заместник областния управител е имало кореспонденция и са искани обяснения относно действия на служителя, които са били квалифицирани като нарушения на служебната дисциплина. Жалбоподателката не е била допусната до работното си място след като се е върнала от продължителен болничен отпуск. Събраните писмени доказателства, изложеното в жалбата и твърденията на разпитания по делото свидетел Никодимова за действията на жалбоподателката биха имали значение, ако служебното правоотношение бе прекратено след проведено дисциплинарно производство. След като страните са постигнали споразумение за прекратяване на служебното правоотношение по

взаимно съгласие срещу обезщетение, съпътстващите проблеми в отношенията между тях независимо в каква форма се твърди, че са осъществени/ дискриминация, тормоз или принуда/ са неотнормими към законосъобразността на издадената на основание чл.107а от ЗДСл. заповед.

Следователно, при издаването на акта за прекратяване на служебното правоотношение не са били допуснати нарушения на административно производствените правила, актът съдържа мотиви - в обстоятелствената му част има позоваване на правнорелевантните факти, а удостоверяващите ги доказателства са част от административната преписка приложена по делото. Изложените фактически предпоставки за извършената преценка и цитираното правно основание, позволяват да се извърши контрол за законосъобразност на волеизявлението на административния орган. При постигнато взаимно съгласие на страните по служебното правоотношение за прекратяването му, правилно и в съответствие с материалния закон е произнесена оспорената заповед. Доводите за упражнена психическа принуда при приемане на предложението не се подкрепят от събраните по делото доказателства, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена

В конкретния случай не е налице несъответствие между формираната действителна воля на административния орган и нейното външно изразяване. Целта на поправената заповед е прекратяване на служебно правоотношение по реда на чл.107а от ЗДСл. Неправилно в тази заповед е посочен само рангът на държавния служител. Следователно не се касае за възпроизвеждане на нови факти или грешка при формирането на волята, т. к. всички правнозначими обстоятелства, на които се е позовавал административният орган /отправено и прието предложение за прекратяване на служебно правоотношение, постигнато съгласие за размера на обезщетението и т.н./ са били установени и възприети от него. След като по същество не се изменя правоотношението, разпоредено с поправения акт и няма промяна във фактическите обстоятелства, описани в съдържанието му, грешката в посочения ранг правилно е отстранена по реда на чл. 62, ал. 2 АПК и противно на доводите в жалбата, не може да обоснове извод за подмяна на волята на органа по назначаване.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, състав на **Административен съд гр.Перник**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М.П.М.,*** срещу заповед №ЧР-630 от 14.10.2013 г. издадена от Областен управител на Област Перник, с която е прекратено служебното й правоотношение на основание чл.107а от ЗДСл. и срещу заповед №ЧР-666 от 11.11.2013 г. на Областен управител на Област Перник, за поправка на явна фактическа грешка.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: /п/